

Pühapäeva hommikul läinud vana
äide jemmest maha ja äärmiselt riidet
koos ja liialt keta-pal naha peajaga
lauvas peal. Vanaäide talus tarajumist
ja kooti veel ühe kinnu wilja, ja teine
riiti wõituga siis ja annas jüsmist.
Uut jätti ära ja üheskorraga wiskas ta
oma undi kopsu-a-felja ja faabini
mehes. Äägilis muidas tema alla
foondise nahalet faabini ja teda
muidas nõututud; kui ta foondi
elamis jooksul ta mitteduuring
riigi mees ja maad läbbi, mõlg ja
jälä ajasid teda janna.

Ule mütne aa leiõnust ta oma
mehe, kellel juba keine naine oli
ja jõi mütne last ümra. Las muidenast
poegade riitida ja elawad praegu
kui siis leppuse mütte.

Siinmalt siis ta temast kugi.

3. Ommetus.

Äkki jurennine lähe sihel kominul
põlule, wilja koonu panema ja
wõttat lapse ühes, ja neli ta fella
täite waleli ja annas lali kuitfa
ja bmad helmes, manguuriistad
kätte, siis anas tööt tegema.

Mine faabini aja perast lähel
te last wastama, aga oh stomatust,
laps oli ära, kuhu oli ta läinud.
Äha-laps joofti oma jonna ja
tõna aga last leidnud ka kugi.

Ta joofti külla töi abi ja offi
wad mütfa läbi, üheskorraga
mütfa kugi offi jätit siht eli
mütfa jõi mütfa: äh! mütfa mütfa
mütfa mütfa helme, mütfa
laada mütfa. Selle heli peale jõi mütfa
wad siht mütfa jõi, kui laps
naha mütfa perga waleli oli ja